

مسئولان هیئات دانشجویی در میزگرد «فرهیختگان» مطرح کردند

هیئات برای همه دانشجویان

مطهر هسادات قاسمی
خبرنگار

هیئات یکی از مکان‌هایی است که می‌توان به جرات گفت همه افراد از آن خاطره دارند. جایی که در تثبیت اعتقادات ما نقش بزرگی ایفا می‌کند و سرچشمه شکل‌گیری روح معنوی انسان‌هاست. شاید شما هم این جمله را شنیده باشید که عبادت در جوانی عصای پیری است. دهه‌هاست که هیئات‌های دانشجویی مامن جوانانی است که یا در رکاب اهل بیت گذاشته‌اند و از هیچ کار تأثیرگذاری در این فضا دریغ نمی‌کنند. فعالان سه هیئات دانشجویی رهروان شهدای دانشگاه امیرکبیر، هیئات الزهراء دانشگاه صنعتی شریف و هیئات شهدای گمنام دانشگاه علم و صنعت در گفت‌وگو با «فرهیختگان» در خصوص ابعاد مختلف هیئات در فضای دانشگاه سخن گفته‌اند که در ادامه می‌خوانید.

۱۱۱

در سال‌های اخیر به نظر می‌آید با شکل جدیدی از هیئات‌های دانشجویی مواجه هستیم. در واقع هیئات‌های دانشجویی نسبت به اتفاقاتی که در جامعه رخ می‌دهد فعالانه کنشگری می‌کنند و ابعاد فعالیت آنها گسترش پیدا کرده است. نگاه شما به این تغییرات چگونه است؟

هیئات دانشجویی را چگونه باید تعریف کرد؟

همایون دارابی، مسئول برادران هیئات رهروان شهدای دانشگاه امیرکبیر: زمانی که انقلاب کرده و تشکیل نظام اسلامی داده‌ایم، برای ساختن دولت اسلامی موظف هستیم که الگوهای مناسب فضای فکری اسلامی را ارائه دهیم. اگر بخواهیم در الگوهای غرب درجا بزیم یا آنها را تکرار کنیم به دلیل پیچیدگی‌هایی که ایجاد کرده‌اند هیچ جای تغییری نخواهیم داشت. به نظر من هیئات‌ها مراکزی هستند که می‌توانند الگوهای مناسب حکومت اسلامی را ارائه دهند، برای مثال در پیاده‌روی اربعین، در ابتدا موکب‌ها و هیئات‌ها در کشور عراق برخاستند و کم‌کم این جریان در کل کشور عراق و حتی کشورهای دیگر توسعه پیدا کرد و این الگو حتی در پیاده‌روی جاماندگان اربعین تهران هم پیاده شد. این الگوها از یک نهاد مذهبی و هیأتی که هدفی جز خدمت به اهل بیت و مردم ندارد سرچشمه گرفته است، یعنی هیچ خاستگاه دنیوی در این عمل نیست. این اقدامات به تناسب نیازی که جامعه دارد الگوهایی را از خود بروز می‌دهند و این الگوها تغییری در جامعه ایجاد می‌کنند، بنابراین هیچ‌وقت نمی‌توانیم انتظار داشته باشیم نظامی که زاینده تمدن ما نیست برای ما دولت اسلامی ایجاد کند. هیئات‌هایی که در حال حاضر شکل گرفته‌اند مقدمه دولت‌سازی هستند و بحث دیگر این است که وظیفه هیئات‌های دانشجویی در این بین سنگین‌تر است، زیرا هیئات‌های دیگر محدودیتی مانند چهارچوب‌های دانشگاهی نداشته و آزادی عمل بیشتری دارند، اما هیئات‌های دانشجویی مجبور به حفظ محیط علمی و شأن دانشگاه هستند، زیرا هنوز هم افرادی در دانشگاه حضور دارند که معتقدند دانشگاه صرفاً محلی است برای تولید مقاله و جای این دست از کارها نیست. اما واقعیت این است؛ همان‌طور که امام خمینی (ره) بیان می‌کنند: «دانشگاه جایی برای انسان‌سازی است.»

این هیئات‌ها در دانشگاه علاوه بر اینکه روی مخاطب بیرونی اثرگذارند، سعی می‌کنند فضای فکری و اعتقادی داخل دانشگاه را هم تغییر دهند. وجه تمایز هیئات با دیگر تشکلات دانشجویی این است که یک خاستگاه اجتماعی و پیشینه مذهبی دارد که هر کس به حضور در آن متمایل می‌شود، اما متأسفانه تشکلات‌های دیگر این ویژگی را ندارند. مردم جامعه ما از حقوق ماهیانه و دیگر امکانات شخصی خود برای هیئات هزینه می‌کنند تا در این جریان سهیم باشد. این پتانسیل به جز هیئات در کدام مجموعه دیده می‌شود؟ به همین دلیل است که اثرگذاری هیئات بر مخاطبان خود بیشتر است.

محمدحسین عبداللہی، عضو شورای هیئات الزهراء دانشگاه صنعتی شریف: مساله پرزنگی که وجود دارد همان وجه تمایز هیئات‌های دانشجویی با سایر هیئات‌ها است. البته نمی‌توان گفت که بازطراحی در هیئات‌ها رخ داده است. ماهیت هیئات دانشجویی از قرن‌ها پیش تغییری نکرده و تفاوت آن با دیگر هیئات‌ها این است که فعالیت‌هایی که انجام می‌شود صرفاً در محدوده مناسبت‌های مذهبی نیست و لازم است نسبت به فضای دانشگاهی، اتفاقات و فعالیت‌هایی که در قشر دانشگاهیان انجام می‌شود دغدغه‌مند عمل شود. برای مثال، هیئات دانشجویی در دانشگاه شریف مجری برگزاری کارگاه‌های رسانه‌ای شد که این دست از فعالیت‌ها در هیئات‌های خارج از دانشگاه تعریف شده نیست. ما وقتی نسبت به قسمت‌های مختلف دانشگاه دغدغه داشته باشیم، نیاز می‌شود که با گروه‌های مختلف دانشگاهی ارتباط گرفته و همکاری کنیم. برخی از این گروه‌ها رویکرد سیاسی و مذهبی دارند که وجه اشتراک‌هایی با آنها داریم. اما رسالت به وجود آمدن بخشی از آنها مانند کانون‌های فرهنگی و هنری از حوزه هیئات‌ها بسیار دور است. ما در هیئات دانشگاه شریف سعی کردیم همکاری حداکثری با دیگر مجموعه‌های فعال در دانشگاه ایجاد کنیم.

علی اصغریان، مسئول هیئات شهدای گمنام دانشگاه علم و صنعت: ماهیت هیئات در دانشگاه چهار دگرگونی نشده است و عزای سیدالشهدا بسیاری از افراد را جمع می‌کند. با اینکه هیئات قرن‌هاست که فعالیت دارد اما تغییری در آن دیده نمی‌شود. با توجه به اینکه دانشجویان، جامعه و مبدا تحولات است، کارکردی که ما می‌توانیم برای حضور هیئات در دانشگاه تعریف کنیم محل ارتباط مردم با دانشگاه است. در هیچ بستر دیگری این ارتباط مستقیم مردم با دانشگاه دیده نمی‌شود و همین مساله که مردم با بدنه دانشجویی آشنا می‌شوند و ما تریبون داریم که می‌توانیم مباحث مورد نیاز جامعه مطرح کنیم و این اتفاق خوبی است. از طرف دیگر ما در هیئات‌های دانشجویی وظیفه داریم محتوای مناسبی را ارائه دهیم.

دارابی: قالب‌های هیئات بنا بر گذشت زمان به وجود می‌آیند و از بین می‌روند. البته می‌توانیم بگوییم که قالب‌های این دوره از زمان، بهبود هم پیدا کرده است. در گذشته نقص‌های بنیادی، فکری و اجرایی وجود داشت که به مرور با گفت‌وگو قالب‌های نامناسب کنار گذاشته شدند؛ هرچند ممکن است قالب‌های نامناسب جدیدی هم ایجاد شده باشند اما به‌طور کلی قالب‌های فعلی به نیاز جامعه و رفع خدمات عمومی نزدیک‌تر هستند، زیرا هیئات‌ها از لایه‌ای که قبل از انقلاب با فضای گریه به جهت خودسازی و زندگی انفرادی بود خارج شده و معتقدند من به‌عنوان یک فرد هیأتی به جز تلاش برای افزایش معنویت خود، باید نسبت به جامعه اطرافم احساس مسئولیت داشته باشم. این مسئولیت بعد فرهنگی، اجتماعی، سیاسی، اقتصادی و... دارد مانند سال‌های ویروس کرونا که هیئات‌ها حتی در حوزه بهداشت و درمان نیز وارد شدند و هیچ‌کس توقع نداشت که هیئات شروع به تولید ماسک، آبیوه، سم‌پاشی و الکل‌پاشی کند. این خدمات اجتماعی در حال حاضر رنگ‌وبوی بیشتری گرفته است.

عبداللہی: در قضیه پویایی هیئات‌ها را نشان می‌دهد، سیر تغییر رویکرد انفرادی هیئات‌ها قبل از انقلاب به رویکرد اجتماعی سال‌ها طول کشید، اما اکنون هیئات‌ها با کوچک‌ترین اتفاق در کشور، فعالیت‌های خود را متناسب‌سازی می‌کنند. همان‌طور که مطرح شد حضور فعال هیئات‌ها در دوران کرونا بازترین مثال برای اثبات پویایی هیئات‌هاست. البته شاید در ظاهر این مساله تغییر شکل هیئات‌ها را نشان دهد اما هدف هیئات تفاوتی با گذشته ندارد و فقط همراهی با جامعه رخ داده است. قشری که مخاطب برنامه‌های مناسب هیئات‌های دانشجویی است، همان قشر مذهبی است. در برنامه‌ریزی محتوای هیئات‌ها، ما به دنبال کسانی هستیم که از این فضا دور شده‌اند اما شاید تأثیرگذاری مراسم‌های مذهبی در این زمینه به‌واسطه مخاطبان محدود در یک قشر خاصی که دارد، کم باشد. به‌طور کلی برای این موضوع باید برنامه‌های دیگری

با محتوای عام‌تر برگزار شود.

چه میزان از برنامه‌ریزی‌های هیئات دانشجویی به‌ویژه در حوزه محتوایی با توجه به اقتضانات مخاطب و جامعه پیرامون آن صورت می‌گیرد؟

دارابی: هیئات در حال حاضر دونوع اثرگذاری دارند؛ تأثیرگذاری هیئات‌های دانشجویی در محتوا بیشتر از دیگر هیئات‌هاست. انتخاب سیر محتوایی در هیئات‌های خارج از دانشگاه برعهده سخنران مراسم است اما در هیئات غیردانشجویی نیازسنجی رخ می‌دهد و تمرکز بر نیاز دانشگاهیان، محلات اطراف دانشگاه و جامعه است. هیئات‌های دانشجویی در این نیازسنجی محتوا، اثرگذاری محتوا و کار رسانه‌ای که اتفاق می‌افتد از دیگر هیئات‌ها قوی‌تر هستند. این به معنی زیرسوال بردن هیئات‌های سنتی نیست، اما فعالیت هیئات‌های دانشجویی در محتوا دقیق‌تر است. بعضی اوقات هیئات‌ها باعث حضور افرادی در مراسم‌های مذهبی یا دیدن یک اثر معنوی خواهند شد و در برخی موارد در دل یک هیئات، انسانی تربیت می‌شود که این فرد در آینده نیست، اما فعالیت هیئات‌های دانشجویی در محتوا دقیق‌تر است. بعضی اوقات هیئات‌ها باعث حضور افرادی در مراسم‌های مذهبی یا دیدن یک اثر معنوی خواهند شد و در برخی موارد در دل یک هیئات، انسانی تربیت می‌شود که این فرد در آینده نیست، اما فعالیت هیئات‌های دانشجویی در محتوا دقیق‌تر است. بعضی اوقات هیئات‌ها باعث حضور افرادی در مراسم‌های مذهبی یا دیدن یک اثر معنوی خواهند شد و در برخی موارد در دل یک هیئات، انسانی تربیت می‌شود که این فرد در آینده نیست، اما فعالیت هیئات‌های دانشجویی در محتوا دقیق‌تر است.

اصغریان: هر دانشگاه ظرفیت به‌خصوصی دارد که سایر هیئات‌ها این ظرفیت را به‌لحاظ فضا و نقراتی ندارند. درحالی‌که در رویکرد و اهداف ثابت هستند. اما هر سال اعضای جدیدی مراسم‌های هیئات را برگزار می‌کنند. هیئات همراه با نیاز جامعه حرکت می‌کند، برای مثال می‌بینیم که این‌روزها عرضه محصولات ارگانیک یا فروش کتاب در جامعه پررنگ شده است. و اگر در بخشی از هیئات به این‌موضوع بپردازیم می‌توانیم به نیازهای خرد جامعه پاسخ دهیم. همچنین از مخاطبان هیئات‌های دانشجویی می‌شنویم که می‌گویند ما به دلیل فضای خوب هیئات شما در این مراسم شرکت می‌کنیم، زیرا می‌بینند تعدادی جوان انقلابی با روحیه خوب پای کار دستگاه امام حسین (ع) هستند و همه این موارد در کنار هم بر جامعه تأثیر می‌گذارد. همچنین در دانشگاه‌ها تشکلات‌های زیادی مشغول به فعالیت هستند، البته اساتید و کارکنان دانشگاه در طول سال اقداماتی انجام می‌دهند اما نقطه‌ای که همه این افراد را در کنار هم جمع می‌کند هیئات دانشجویی است. اینکه هیئات دانشجویی یک تشکلات نیست و صرفاً ستادی است که از اعضای تمام نهاد‌های فرهنگی و قشرهای متفاوت در دانشگاه شکل می‌گیرد از وجه تمایزات آن است. در واقع هیئات‌های متشکلات از اعضای تمام قشرهای دانشگاهی است و این افراد دبیر هیئات را به‌عنوان یک ستاد انتخاب می‌کنند. هیئات نقطه‌جمع افراد است و ما می‌بینیم که به‌لحاظ معنوی، فرهنگی و حتی فنی و مهارتی، دانشگاه را تا یک سال آینده تضمین می‌کند.

مقام معظم‌رهبری در سخنان‌شان به این مساله اشاره دارند که هیئات‌ها باید بستری برای مطالبه‌گری باشند. تا چه میزان این رویکرد مورد توجه هیئات‌ها در فضای دانشگاه بوده است؟

دارابی: از نظر من بهترین بستری که می‌توان مطالبه‌گری را انجام داد هیئات است، زیرا به‌دلیل فضای معنوی هیئات و پذیرش پایه‌های اعتقادی که در آن وجود دارد، مورد قبول بسیاری از افرادی قرار می‌گیرد که در سطوح مختلف نظام جمهوری اسلامی اثر دارند. در مطالبه‌گری و انتقاد کردن افرادی هستند که از این فضا سوءاستفاده می‌کنند اما وقتی این اتفاق در بستر هیئات رخ دهد، درجه اطمینان خاصی متبادر می‌شود که سوءاستفاده‌ای از آن صورت نمی‌گیرد، زیرا از یک مرجع مطمئن اعلام شده است. از طرفی مردم هم به هیئات‌ها اعتماد دارند. در ابتدا هیئات‌ها بانی مردمی دارند، برای مثال هیئات دانشگاه امیرکبیر با اینکه یک هیئات دانشجویی است تمام تلاش‌ها را کرده‌ایم که از لحاظ مالی و امکانات به دانشگاه وابسته نباشیم و هزینه‌ها را از طریق نذورات فارغ‌التحصیلان و مردم برطرف کنیم. در واقع اگر بخواهیم از دید مدیریتی نگاه کنیم هیئات مورد قبول طرفین است و مسئولان نیز در تشخیص

مطالبه درست با چالش روبه‌رو نخواهند شد. ویژگی‌هایی که در هیئات وجود دارد، آن را به جایگاه اصلی مطالبه‌گری تبدیل می‌کند. در ساختار هیئات دانشجویی دانشگاه ما نیز اتفاق افتاده است که یک دانشجوی مشکلی دارد و با هیئات مطرح می‌کند. ما به‌واسطه ارتباطی که با مسئولان داریم مسائل، مشکلات و نقد دانشجویان را مطرح و سعی می‌کنیم برطرف شود. در سطح کلان نیز همین‌طور، اگر مساله صنفی پیش بیاید یا مساله‌ای که دانشجویان نتوانند پیگیری و مطالبه کنند، هیئات دانشجویی با توجه به ارتباطاتی که وجود دارد، کمک شایان توجهی خواهد داشت.

عبداللہی: اگر هیئات را در مرکز یک حلقه تصور کنیم، دانشگاه در حلقه بعدی و جامعه بعد از دانشگاه قرار می‌گیرد، هیئات باید نسبت به دانشگاه و جامعه دغدغه داشته باشد، برای برطرف کردن این دغدغه‌ها ابزار متفاوتی وجود دارد، یک ابزار برنامه‌ریزی محتوای مراسم بوده و ابزار دیگر ارتباطاتی است که هیئات به‌عنوان یک ستاد بین مسئولان دانشگاه یا مسئولان کشوری دارد، همچنین نیروی انسانی هیئات نیز حائز اهمیت است و باید برای آن جوانی که در هیئات کار می‌کند نیز این دغدغه ایجاد شود تا بتواند راهکارهایش را در بسترهای دیگر نیز اجرایی کند. برای مثال درباره مساله حجاب، این موضوع را می‌توان در منبر یک هیئات مطرح کرد، همچنین اعضای هیئات می‌توانند در این باره با مسئولان دانشگاه جلسه‌ای برگزار کرده و پیشنهاد و راهکارهای خود را ارائه دهند. هیئات دانشجویی متشکل از گروه‌های دانشجویی، اعضای سایر تشکلات‌ها و کانون‌های دانشگاه است.

اصغریان: در فضای مطالبه‌گری هیئات تأثیر مستقیم و غیرمستقیم دارد. هیئات دانشجویی به‌خصوص در ایام محرم محلی است برای اتحاد اقشار مختلف دانشجویان؛ این همان تأثیر غیرمستقیم هیئات بر جامعه است، برای مثال در اغتشاشات مهم‌رماه سال گذشته شاهد بودیم که اعضای هیئات‌های دانشجویی با جمعی که در طول سال شکل داده بودند خودسازی و تقویت معنوی که اتفاق افتاده بود توانستند در این قسمت از چالش‌های جامعه تأثیر گذار باشند و مانع به ثمر نرسیدن اهداف عوامل خارجی در کشور شدند. همچنین ما در هیئات‌های دانشجویی از سخنران و مداحی که دعوت می‌کنیم می‌خواهیم که در ارائه محتوا از بحث‌ها و مشکلات مردم غافل نشوند و اگر ایرادی در ساختار وجود دارد مطرح کنند.

عمده تمرکز هیئات‌های دانشجویی بر فضای دانشگاه و دانشجویان است، آیا شما در بستر هیئات‌های دانشجویی پای خود را از این محدودیت فراتر گذاشته‌اید؟ و تدبیری برای مخاطبان خارج از فضای دانشگاه نیز در نظر گرفته‌اید؟

عبداللہی: درست است که بیشتر مخاطبان هیئات‌های دانشجویی، دانشجویان و فارغ‌التحصیلان دانشگاه هستند. در نگاه اول شاید این اتفاق خوبی باشد که ما توانسته‌ایم قسمت زیادی از دانشجویان و خانواده‌هایشان را جذب هیئات کنیم، اما نباید نسبت به سایر افراد نیز بی‌دغدغه بود. در ابتدا باید سایر مخاطبان را دست‌بندی کنیم، برای مثال ما در هیئات دانشگاه شریف سعی داریم برای ساکنان اطراف دانشگاه نیز برنامه‌های تدارک ببینیم که آنها نیز بتوانند از محتوای هیئات بهره‌برند. البته ساکنان به‌دلیل استقرار دانشگاه در منطقه مسکونی با مشکلاتی نیز مواجه هستند که هیئات دانشجویی می‌تواند با تعامل بیشتر با آنها، چالش‌های افراد را بشنود و برای برطرف کردن آن تلاش کند تا وجهه خوبی از هیئات دانشگاه برای مردم نمایان شود. پس از محله‌های اطراف دانشگاه می‌توانیم به‌سراغ مخاطبان عام‌تر نیز برویم که این بخش در بیشتر هیئات‌ها در قسمت رسانه‌ای هیئات تعریف شده است.

اصغریان: در خصوص تصمیمی که در حلقه در هیئات ما مطرح شد باید بگوییم که حدود ۷۰٪ از ۸۰ درصد از مخاطب ما، مردم محله اطراف دانشگاه هستند. در این زمینه ما با مسجد محله ارتباط گرفتیم و درصدد برگزاری برنامه‌های مشترک هستیم، برای مثال می‌خواهیم با استفاده از فضایی که در محله‌های اطراف دانشگاه وجود دارد بتوانیم حال و

هوای محرم را برای مردم ملموس‌تر کنیم. همچنین در دوسال اخیر در رابطه با پوشش محتوای رسانه‌ای هیئات با صداوسیما همکاری داشته‌ایم، البته هدف اصلی ما در هیئات محتوای منبر و سخنرانی است که در این زمینه حساسیت فراوانی اعمال می‌شود.

دارابی: علاوه بر اینکه هیئات دانشگاه امیرکبیر مخاطبانی از اطراف دانشگاه دارد، اتفاق خوبی که رقم زدیم حضور در یک منطقه محروم اطراف تهران به نام حسن آباد بود؛ پوشش حضور فعال به‌صورت جهادی و برگزاری مراسم مختلف در این منطقه را به‌عنوان رسالت خودمان تعریف کردیم. قبل از ایام ویروس کرونا هم افزایش بین هیئات‌های دانشجویی دانشگاه شریف، علم و صنعت و امام صادق تحت عنوان رویش حسینی شکل گرفت که اعضای این هیئات‌ها با ایجاد غرفه‌هایی در سطح شهر مشغول شنیدن مشکلات مردم شدند و نامه‌هایشان را به‌دست مسئولان رساندند. این اتفاق بازخوردهای بسیار خوبی داشت، زیرا هنگامی افسرد جامعه می‌دیدند که از جانب هیئات‌ها این جریان شکل گرفته است اعتماد می‌کردند. برای این اتفاق در ابتدا ارتباط خوبی با مسئولان شکل گرفت و این ایده مطرح شد و پس از تأیید مسئولان شروع به کار کردیم.

هیئات دانشجویی به جهت تأثیرگذاری گسترده‌تر با یکدیگر هم‌افزایی و هماهنگی دارند؛ از نگاه شما چنین حرکاتی چه آورده‌ها و چه مضراتی برای هیئات دارند؟

دارابی: من از آسیب‌شناسی این مساله شروع می‌کنم و برخلاف نظر بسیاری از افراد که گمان می‌کنند این یکپارچه کردن هیئات‌های دانشجویی از مجزا بودن آنها مزایای بیشتری دارد باید بگویم که این‌طور نیست، این مسئله در تهران اتفاق افتاد و ما شاهد تأثیر گذاری و قالب شدن هیئات‌های بزرگ بر هیئات‌های کوچک‌تر بودیم. از نظر من تلاش برای ایجاد هیئات‌های بیشتر در محله‌های مختلف و پس از آن گسترش آنها عملکرد تأثیر گذارتی خواهد بود. شرکت در هیئات‌ها اهمیت زیادی پیدا کرده است و این در هیئات‌های دانشجویی نیز احساس می‌شود. اگر هم قرار است تجمیعی صورت بگیرد باید استقلال هیئات‌ها حفظ شود. برای مثال وقتی مجمع هیئات‌ها شعاری را تعیین می‌کند نباید برای انتخاب این شعار اجباری باشد. اسامی شعار مجمع هیئات‌ها و جمله زیر خمه‌اش همه یک خانواده‌ایم است، اما هیئات ما با توجه به محتوا و نیاز جامعه تصمیم گرفت جمله اندکی صبر سحر نزدیک است را به‌عنوان شعار انتخاب کند. اگر جمع هیئات‌ها به پویایی و استقلال آن لطمه بزند اتفاق خوبی در انتظار هیئات‌ها نخواهد بود.

از نظر من اگر جمع هیئات‌ها در حد یک الی دو مراسم در سال با توجه به حفظ استقلال آنها باشد کفایت می‌کند زیرا با توجه به محدودیت هیئات‌های دانشجویی هماهنگی جمعیت‌های بزرگ نیز دشوار است.

عبداللہی: درمورد جمع هیئات‌ها با آقای دارابی موافق هستیم، زیرا این اتفاق باعث افت هیئات‌های دانشجویی خواهد شد. اما با حفظ استقلال هیئات‌ها می‌شود تعدادی برنامه مشترک برای هیئات‌ها تعریف کرد. جنبه هم‌افزایی و انتقال تجربه بعد دیگری از این ماجراست. استفاده از امکانات و تجربه‌های یکدیگر خوب است و بعضاً این اتفاق بین هیئات‌های دانشجویی افتاده که تجربیات مثبت و منفی نیز داشته است. برخی از برنامه‌های مشترک نیز در قالب مجمع هیئات‌ها اجرایی خواهد شد.

اصغریان: واقعیت این است که اصل هیئات منبر و محتوای آن است. ما اگر از این فضا غافل شویم و در آن ضعف داشته باشیم، هرچقدر هم که در پی گسترش هیئات باشیم بازم شاهد تأثیر مطلوبی در جامعه نخواهیم بود. هیئات دانشجویی باید تمرکز خود را در محتوا بگذارد، اگر هم‌افزایی هیئات‌ها درمورد کار جمعی است باید برای مثال سعی کنیم مراسم خوبی برای سالروز شهادت حاج قاسم برگزار کنیم. ما موافقیم اما مجمع هیئات‌ها حتی در این مرحله نیز نتوانسته به هم‌افزایی برسد. ما اول باید نیاز و خواسته‌ها را بررسی کنیم و بعد برای آن راهکار ارائه داده و برنامه‌ریزی کنیم.